

страхової організації загалом, так і по кожному виду діяльності зокрема для досягнення максимальних результатів та одержання прибутку.

Список використаних джерел:

1. Осадець С. С. Проблеми і перспективи розвитку страхової справи / С. С. Осадець, Н. В. Харченко // Фінанси України. – 2010. – № 3. – С. 74–78.
2. Порохня В. М., Безземельна Т. О., Кравченко Т. А. Стратегічне управління. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 224 с.
3. Шершньова З. Є. Стратегічне управління. – Підручник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.

Колесниченко К.О.

студентка;

Науковий керівник: Зеленський А.В.

старший викладач,

Національний університет державної податкової служби України

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Останнє десятиріччя характеризується появою інноваційних продуктів для здійснення платежів, чому певною мірою сприяє науково-технічний прогрес і розвиток фінансового ринку. Традиційні технології банківського обліку операцій, пов'язані з ідентифікацією клієнта, виявляються дорогими для систем масових платежів, які здебільшого опрацьовують операції з невеликими сумами. Так на фінансовому ринку України з'являються електронні платіжні системи.

Електронні платіжні системи (англ. Electronic Payment Systems) – призначені для здійснення платіжних операцій у всесвітній мережі Інтернет. За допомогою платіжної системи можна здійснювати розрахунок за товари та послуги різних проектів і сервісів [2, с. 49].

Електронні гроші мають три складові. До економічної відносять, те що гроші мають такі ж основні функції, як і валюта на яку вони обмінюються і є ідеальними грошима, тому що не мають фізичної форми і визнаються та мають цінність, тільки за рахунок людей, які ними користуються. З технічного погляду такі гроші – це записи захищені певним криптографічним алгоритмом. З юридичної точки зору – грошове зобов'язання емітента, який випустив ці гроші [1, с. 50].

На сьогодні для здійснення платіжних операцій у мережі Інтернет можна скористатися такими платіжними системами:

- українські: Інтернет.Гроші, ГлобалМані, LiqPay, iPay.ua;
- російські: WebMoney, CyberPlat, e-Port, Assist, RBK Money, PayCash, MoneyMail, Z-Payment, Яндекс.Деньги, КредитПилот, Рапіда;
- міжнародні: E-Gold, LibertyReserve, PayPal, Perfect Money, Moneybookers, Fethard, EasyPay, ChronoPay.

З економічної точки зору, електронні гроші – це платіжний інструмент, який поєднує (залежно від схеми реалізації) властивості як готівкових грошей, так і традиційних платіжних інструментів (чеків, переказів, банківських карток тощо). З готівкою їх поєднує можливість здійснення платежів поза банківською системою; з традиційними платіжними інструментами – можливість здійснення розрахунків у безготівковій формі через рахунки, що відкриті в банківських установах.

Виникнувши порівняно нещодавно (в середині 1990-х років), системи електронних грошей, що використовують при розрахунках грошові замінники, характеризуються бурхливим розвитком. Найбільшим емітентом і оператором ринку електронних грошей в Україні є WebMoney. На його частку припадає 80% усього обігу таких грошей. Ємність усього ринку в 2012 році склала біля 2 млрд. грн. За експертними оцінками, до 2014 року обіг грошових переказів, здійснених через електронні гаманці, може скласти 20 млрд. грн.

Електронні гроші набули такого попиту через ряд їхніх переваг, а саме:

- Анонімність платежів. При здійсненні платежу електронними грошима, як правило, не потрібно повідомляти ніяку інформацію про себе, потрібен тільки номер електронного гаманця.

- Захист від податкових органів.

- Швидкість і зручність платежів. Гроші переводяться майже миттєво, здійснити оплату можна не виходячи з будинку, якщо у вас є комп'ютер та Інтернет. Не потрібно заповнювати від руки платіжні доручення і т.д.

- Можливість переказувати малі суми. Банки називають такі суми мікроплатежами. Комісія для них є значно вищою, ніж при переказі більших сум, тому що обчислюється як « $n\%$, але не менше (визначеної суми)». Мінімальний розмір платежу, який банк погодиться здійснити, також буває обмежений. Платіжні системи дозволяють переказувати невеликі суми.

Але поруч із перевагами електронних грошей, розрізняють і їх недоліки:

- Зберігання грошей власників гаманців на рахунках юридичних осіб.

- Відсутність процента, який нараховується при зберіганні грошей.

- Ризики шахрайства.

- Зняти готівку без комісії не можна.

Визначено, що основний недолік електронних грошей полягає в тому, що емісія електронних грошей гарантується винятково емітентом, держава не дає ніяких гарантій збереження їхньої платоспроможності. Це приводить до того, що електронні гроші не рекомендується використовувати для здійснення великих платежів, а також для нагромадження істотних сум протягом тривалого часу. Тобто електронні гроші в першу чергу платіжний, а не накопичувальний засіб. Крім того, переказ засобів з однієї системи електронних грошей в іншу може бути досить незручною і дорогою операцією, подібний переказ обходиться істотно дорожче, ніж переказ усередині системи [2, с. 41-45].

Також системи електронних грошей масово використовуються шахраями: для здійснення платежів за послуги хакерів та заборонені в країні азартні ігри, а також за розповсюдження матеріалів порнографічного змісту.

Операції з електронними грошима не такі вже дешеві і надійні. І кожна фізична чи юридична особа сама повинна вирішувати чи довіряти їм.

Список використаних джерел:

1. Несходовський, І. Електронні гроші [Текст] / І. Несходовський // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 4. – С. 49-53.
2. Цветкова, Н. Електронні гроші, їх переваги та недоліки / Н. Цветкова // Фінансовий ринок України. – 2014. – № 6-7. – С. 41-45.
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lohotron.in.ua/2014/05/perevahy-ta-nedoliky-elektronnyh-hroshej>

Морозова Г.С.

кандидат економічних наук, доцент,

Харківський національний аграрний університет імені В.В. Докучаєва

УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ РИЗИКОМ БАНКУ

Проблема сутності кредитного ризику та управління ним сьогодні є найактуальнішою для кредиторів різних рівнів, а особливо для фінансових установ. Кредитний ризик – основний вид фінансових ризиків, з яким стикаються банки у процесі свої діяльності. Його поява спричинена, перш за все, несвоєчасним виявленням проблемних кредитів і недостатністю створених під них резервів, а також недосконалістю кредитного контролю в банках.

Банки повинні управляти кредитним ризиком таким чином, щоб отримувати максимально можливий прибуток, одночасно намагаючись максимально знизити ризик, безпосередньо пов'язаний з механізмом надання і погашення банківських кредитів. Під час визначення умов кредитного договору, і далі безпосередньо впродовж терміну його дії постає питання про вибір методів зниження ризиків, в тому числі кредитного. Ефективне управління рівнем ризику повинно включати ряд етапів, починаючи з виявлення факторів і закінчуючи постійним моніторингом ризику. Це питання не одноразове, тому що моніторинг ризику треба проводити регулярно, безперервно, постійно уточнюючи рівень ризику. Це говорить про те, що розробка надійної системи захисту від кредитного ризику є дуже актуальним питанням.

Кредитним ризиком, як і будь-яким іншим видом банківських ризиків, можна управляти, тобто використовувати методи, що дають змогу певним чином спрогнозувати настання ризикової події та вжити заходів, спрямованих на мінімізацію збитків банку.

Так, основною метою управління кредитним ризиком на рівні окремого кредиту є впровадження заходів, спрямованих на мінімізацію втрат банку за окремою кредитною операцією у разі настання кредитного ризику.

Класифікацію методів управління кредитним ризиком на рівні окремого кредиту наведено на рис. 1.